

III. Personaleforhold

1. Videnskabeligt personale pr. 1. januar 1985

	Professorer/ direktører	Adjunkter/ lektorer	Eksterne lektorer	Kandidat- og senior- stipendiater
Det teologiske Fakultet	11	15	1	6
Det samfundsvidenskabelige Fakultet	32	94	80	44
Det lægevidenskabelige Fakultet	83 ¹⁾	168	83	61
Det humanistiske Fakultet	55 ²⁾	329 ³⁾	56	74
Det naturvidenskabelige Fakultet	55 ²⁾	430 ⁴⁾	45	46

1) inklusive 27 honorarlønnede professorer, 1 vicesstatsobducent, 1 institutleder samt 1 forskningsprofessor

2) inklusive 1 forskningsprofessor

3) inklusive 1 lektor – stilling oprettet som led i forskerrekruiteringsplanen

4) inklusive 16 adjunkt/lektorer – stillinger oprettet som led i forskerrekruiteringsplanen.

2. Professorer fratrædt i 1985

Den 31. januar 1985 fratrædte professor i semitisk, dr. phil. Frede Løkkegaard på grund af alder. Han var professor fra 1950.

Den 31. januar 1985 fratrædte professor i matematik, dr. phil. Hans M.N. Tornehave på grund af alder. Han var professor fra 1958.

Den 31. januar 1985 fratrædte professor i zoologi, dr. phil. Christian Overgaard Nielsen på grund af alder. Han var professor fra 1964.

Den 31. januar 1985 fratrædte professor i zoofysiologi, dr. med. Ulrik V. Lassen på grund af alder. Han var professor fra 1967.

Den 28. februar 1985 fratrædte professor i kirurgi, dr. med. Eivin Motzfeld på grund af alder. Han var professor fra 1969.

Den 28. februar 1985 fratrædte professor i fysiurgi, dr. med. et phil. Eigill Snorri Hrafn Snorrason på grund af alder. Han var professor fra 1976.

Den 31. marts 1985 fratrædte professor i intern medicin, dr. med. A. E. Thybjærg Hansen på grund af alder. Han var professor fra 1962.

Den 30. juni 1985 fratrædte professor i religionssociologi, dr. phil. Arild A. P. Hvidtfeldt på grund af alder. Han var professor fra 1970.

Den 30. juni 1985 fratrædte professor i astronomi, fil. dr. Anders Reiz på grund af alder. Han var professor fra 1958.

Den 31. juli 1985 fratrædte professor i røntgen diagnostik, dr. med. Gregers Thomsen på

grund af alder. Han var professor fra 1956.
Den 31. august 1985 fratrådte professor i zoofysiologi, dr.phil. Carl Barker Jørgensen på grund af alder. Han var professor fra 1965.

Den 30. september 1985 fratrådte professor i nordisk arkæologi og europæisk forhistorie, dr.phil. Carl Johan Becker på grund af alder. Han var professor fra 1952.

3. Professorer udnævnt i 1985

Dr. theol. Steffen Kjeldsgaard-Pedersen, professor i teologi med kirke- og dogmehistorie som hovedfag fra 1. januar 1985.

Dr.med. Poul Bretlau, professor i oto-rhino-laryngologi fra 1. januar 1985.

Dr.med. Jes Olesen, honorarlønnet professor i neuromedicin fra 1. marts 1985.

Dr.med. Johannes Ernst Bock, professor i obstetrik og gynækologi fra 1. juni 1985.

Dr.med. Tage Hald, honorarlønnet professor i kirurgi fra 1. september 1985.

Dr.med. Flemming Ott Gjerris, professor i neurokirurgi fra 1. oktober 1985.

4. Lektorer udnævnt i 1985

Det teologiske Fakultet:

Cand. theol. Geert Hallbäck, lektor 1/8-85 ved Institut for bibelsk Eksegese

Det samfundsvidenskabelige Fakultet:

Cand.mag. Tim Frydschou Knudsen, lektor 1.3.-85 ved Institut for Samfundsfag og Forvaltning.

Cand.jur. Eva Smith, lektor 1.5.-85 ved Retsvidenskabelig Institut A.

Lic.polit. Peter Birch Sørensen, lektor 1.8.-85 ved Økonomisk Institut.

Cand.jur. Joseph Lookofsky, lektor 1.9.-85 ved Retsvidenskabelig Institut C.

Cand.jur. Frederik Harhoff, lektor 1.10.-85 ved Retsvidenskabelig Institut B.

Det lægevidenskabelige Fakultet:

Lic.scient Erik Sjøntoft, lektor 1.4.-85 ved Institut for eksperimentel kirurgisk Forskning.

Cand.med. Karin Helweg-Larsen, lektor 1.5.-85 ved Retspatologisk Institut.

Mag.scient. et dr.med. Kurt Berg, lektor 1.9.-85 ved Institut for medicinsk Mikrobiologi.

Mag.scient.soc. Bjørn Evald Holstein, lektor 1.12.-85 ved Institut for social Medicin.

Det humanistiske Fakultet:

Michael Fortescue, M.A.Ph.D., lektor 1.12.-84 ved Institut for Eskimologi.

Mag.art. Thomas Høyrup, lektor 1.3.-85 ved Institut for europæisk Folkelivsforskning.

Det naturvidenskabelige Fakultet:

Lic.scient. Berthe Marie Willumsen, lektor 15.8.-84 ved Mikrobiologisk Institut.

Lic.scient. Poul Møller Pedersen, lektor 1.9.-84 ved Institut for Sporeplanter.

Hans Plesner Jakobsen, Ph.D., lektor 1.11.-84 ved Matematisk Institut.

Lic.scient. Claus Uffe Hammer, lektor 7.11.-84 ved Geofysisk Institut.

Cand.scient. et dr.med. Bent Rubin, lektor 1.12.-84 ved Genetisk Institut B.

Cand.scient. Gunver Krarup Pedersen, lektor 1.3.-85 ved Institut for almen geologi.

Dr.med. Erik Richter, lektor 1.3.-85 ved Gymnastikteoretisk Laboratorium.

Cand.scient. Hasse Clausen, lektor 1.2.-85 ved Datalogisk Institut.

Lázló Béla Kovaács, lektor 1.4.-85 ved Datalogisk Institut.

Cand.act. Henrik Ramlau-Hansen, lektor 1.5.-85 ved Forsikringsmatematisk Laboratorium.

William Appelbe, Ph.D., lektor 18.8.-85 ved Datalogisk Institut.

Lic.scient. Ole Humlum, lektor 1.10.-85 ved Geografisk Institut.

5. Hovedsamarbejdsudvalget

Det i henhold til finansministeriets cirkulære af 21. november 1979 om samarbejde og samarbejdsudvalg i statens virksomheder og institutioner nedsatte hovedsamarbejdsudvalg har fortsat sin virksomhed i 1985 og afholdt 6 ordinære og 3 ekstraordinære møder.

Udvalget har haft følgende medlemmer:

Rektor Ove Nathan (formand).

Ledelsesrepræsentanter (udpeget af rektor):

Professor Erling B. Andersen, lektor Eva Steiness (indtil 31. juli 1985) direktør L. Klincken (fra 1. august 1985), lektor Michael Chesnutt (indtil 30. november 1985) lektor Jørgen Skafte Jensen (fra 1. december 1985), professor Henning E. Jørgensen, overassistent Hanne Asmussen, laboratorietekniker Bent W. Rasmussen, universitetsdirektør N.J. Hertzum og planlægningschef J. Rastrup Andersen.

Personalerepræsentanter (udpeget af organisationerne):

Overassistent Birthe Lenschau (næstformand) (HK) (indtil 31. juli 1985) overassistent Lene Seedorff (HK) (fra 1. august 1985), laboratoriebetjent Erik Jensen (Dansk Metalarbejderforbund), teknisk assistent Poul Erik Krogs-have (næstformand fra 1. august 1985) (Teknisk Landsforbund), laborant Birthe Petersen (Dansk Laborantforening under HK), vagtmester Poul Poulsen (CO I), assistent G. Aksfelt-Holm (CO II), lektor Ib Bondebjerg (Dansk Magisterforening) (indtil 30. november 1985)

lektor Kirsten Capito (Dansk Magisterforening) (fra 1. december 1985), fuldmægtig Finn Møller Larsen (Danmarks Jurist- og Økonomforbund), rengøringsassistent Birthe Belgau (Kvindeligt Arbejderforbund i Danmark), udvalgets sekretær: Gerd Wesenberg.

Udvalget har i det forløbne år bl.a. beskæftiget sig med:

- universitetets forslag til finanslov for 1986 og budget og regnskab for 1985,
- retningslinier for afskedigelser og reallokeringer som følge af besparelser,
- syge-/fraværstatistik samt arbejdsskade-statistik og sikkerhedsarbejdet generelt,
- regeringens moderniseringsprogram,
- karensdagsbesparelser,
- procedure for interne stillingsbesættelser (administrative chefstillinger),
- personalepolitik på universitetet i relation til den ændrede budgetmæssige personalestyring,
- kurser for universitetsansatte - herunder sikkerhedsrepræsentanters deltagelse i obligatoriske kurser,
- ansatte placeret i bygningsrelaterede funktioner - bl.a. de pågældendes tilknytning til geografiske områder, stilling i forhold til styrende organer og samarbejdsudvalg,
- ansættelse af langtidslidige,
- velfærdsforanstaltninger (feriefaciliteter).

6. Personaleforhold i øvrigt

Året var i personalemæssig henseende et paradoksernes tidsrum.

Følgende kan fremhæves:

1. Trods gentagne politiske forsikringer om at forskerrekruiteringsplanen ikke i sig selv måtte medføre afskedigelser, og at forskningen skulle styrkes, blev perioden alligevel den første, hvor universitetet blev nødt til at gennemføre regler om uansøgt afskedigelse af medarbejdere p.g.a. økonomiske rammedeskæringer.

2. Arbejdsløsheden blandt akademikerne var stor, manglen på videnskabelige stillinger svarede hertil. Alligevel gik det umådeligt langsomt med at få besat de mange stillinger inden for forskerrekruiteringsplanen. Ved udgangen af 1985 regnede man med, at omkring 6 mio.kr. – stillet til rådighed for planen i 1985 – henstod urørt.

3. Trods fortsatte og efterhånden mangeårige nedskæringer på universitetets lønkonti blev det personale, der var aflønnet gennem universitetet og tilknyttet universitetet, ikke mindre.

Ad 1

Af budgetindkaldelserne, der modtoges i begyndelsen af 1985, fremgik, at afskedigelser af personale ved Det lægevidenskabelige og Det naturvidenskabelige Fakultet blev nødvendige i 1986, hvis de givne rammer skulle overholdes.

I visse tilfælde var områderne, inden for hvilke nedskæringerne skulle ske, blevet præciseret fra ministeriets side. I andre tilfælde måtte universitetsorganerne selv udpege de områder, på hvilke der skulle skæres ned.

Efter den interne behandling i universitetsregi blev planerne af undervisningsministeriet forelagt planlægningsrådet for forskningen. Ved tilbagesendelsen af planerne til universitetet i efteråret 1985 viste det sig, at forskningsrådets behandling havde medført en række ændringer. Ved Det lægevidenskabelige Fakultet var afskedigelser stort set taget af bordet, mens Det naturvidenskabelige Fakultets bemandingsplaner med enkelte undtagelser blev tiltrådt. Tidsforbruget ved den etablerede procedure havde dog været således, at udskydelser af afskedigelserne fandt sted. De hertil nødvendige

bevillinger blev stillet til rådighed af Undervisningsministeriet.

Universitetet har i hovedsamarbejdsudvalgsregi besluttet en procedure og nogle retningslinier, efter hvilke uansøgte afskedigelser skal finde sted. Men naturligvis kan sådanne beslutninger ikke udføres pr. automatik. Der blev ved Det naturvidenskabelige Fakultet nedsat et udvalg, der skulle udpege afskedigelsesområder, hvilket medførte, at ansatte kom til at træffe beslutninger, der gik ud over mangeårige og gode kolleger – beslutninger, der var smertefulde for ikke i visse tilfælde at sige ødelæggende for arbejdsklimaet.

At de samme personer i andre udvalg skulle vælge mellem ansøgere til forskerrekruiteringsstillinger, der i vidt omfang, hverken hvad angår alders- eller kvalifikationsniveau, adskilte sig fra de medarbejdere, der indstilledes til afsked, gjorde næsten situationen ubærlig.

Ad 2.

Der er inden for forskerrekruiteringsplanen besat 35 fireårige adjunkturer og 12 ekstraordinære lektorater ved Københavns Universitet i løbet af det lidt over ene år, hvor der har været praktiske muligheder for ansættelser, men der var midler til yderligere at ansætte ca. 32 på årsbasis.

De besparede midler kan Københavns Universitet ikke selv råde over, skønt behovet var stort. Beløbet kunne, hvis det kunne overføres til det følgende år, have medført, at afskedigelser blev undgået. Bemærkelsesværdigt synes det også at være, at de forskerrekruiter, der blev ansat, i antal kun ligger lidt over det antal videnskabelige medarbejdere, der i 1986 mere eller mindre frivilligt må forlade Københavns Universitet.

Når mange forskerrekruiteringsstillinger ikke blev besat, skyldes det bl.a.

1. at der herskede en udbredt frygt for, at adjunktstillingerne ville vise sig at være blindgyder,

2. at universitetet ikke længere er nogen attraktiv arbejdsplads inden for en række områder,

3. at konkurrencen om stillingerne ved de

områder, hvor universitetsansættelse fortsat er den eneste adgang til en videnskabelig karriere, var så forbitret, og tonen blandt ansøgerne så desperat, at der blev klaget i en lang række sager med påfølgende anker højere op i systemet, således at de ikke indstillede kunne få stillingsbesættelserne til at trække ud, nærmest i det uendelige.

Når universitetet ikke længere er den arbejdsplads, det engang var, skyldes det også, at avancementsmulighederne for de videnskabelige medarbejdere forsvinder i takt med, at professoraterne af budgetmæssige grunde inddrages. Næsten alle ubesatte professorater ved alle fakulteter blev inddraget på trods af at universitetet fremsatte ønske om en vis rimelig reserve.

I forhold hertil tæller det så lidt, at to nye forskerprofessorer valgte Københavns Universitet som arbejdsplads ud over de fem, der kom i 1984. Forskerprofessorer udnævnes tidsbegrænset for en femårig periode efter indstilling fra forskningsrådene efter en anden end den ved universitetet gældende procedure.

Ad 3.

Det tredje paradoks – er de personer, der aflønnes gennem universitetet og er tilknyttet dets forskellige institutter m.m. trods nedskæringer i antal stort set er det samme som da universitetet var på sit højeste – kan forklares med de mange personer, der er lønede af midlertidige bevillinger fra offentlige og private fonde, forskningsråd, andre statsstyrelser, og som noget nyt – efter reglerne om indtægtsdækket virksomhed. Universitetsbefolkningen bliver derved i højere og højere grad præget af medarbejdere med et usikkert, kortvarigt og flygtigt til-

hørsforhold og universitetet bliver et tilflugtssted for projekter, der finder husly her, og som p.g.a. de økonomiske forhold bag dem er så resultatorienterede, at det traditionelle miljø, hvor forskning og undervisning trives sammen, har vanskeligt ved at få sin naturlige grobund.

TAP-staben

Der blev kun truffet beslutning om afskedigelser af videnskabelige medarbejdere. Det tekniske og administrative personale skæres også ned, men her er bevægeligheden større. Særligt blandt HK-personalet sker der en ret hyppig afgang. Da andre grupper har væsentlig mindre udskiftninger, er der gennem de år, hvor der ikke har været mulighed for genbesættelser af ledige stillinger, inden for en række områder opstået en sammensætning af personalet, der ikke er i overensstemmelse med behovet. Et problem, som blev drøftet meget indgående såvel i samarbejdsudvalg som i styrende organer, og som man formentlig ikke undgår at gøre noget effektivt ved de kommende år.

Indenfor såvel fakulteter som centraladministrationen skete der rokering af personale. Det gjaldt særligt en række TAP-medarbejdere, men også lektorer, flyttede til et andet institut, hvorved en række afskedigelser kunne undgås.

I bestræbelserne på at bringe medarbejderne à jour med den teknologiske og øvrige udvikling blev der sat væsentligt større beløb af på forskellige kursuskonti, og der arrangeredes såvel for centraladministrationens som institutternes personale EDB-orienteringskurser.

Universitetet fortsatte med at være uddannelsesstedet for elever og EFG-praktikanter (i alt 114), og man modtog fortsat et stort antal langtidsledige, idet der til stadighed var 80-90.

7. Sikkerhedsforhold

Det i 1984 etablerede samarbejde mellem en række højere læreanstalter om en fælles løsningsmodel for udarbejdelse af arbejdspladsbrugsanvisninger for kemikalier er videreført. En arbejdsgruppes rapport vil være udgangs-

punkt for drøftelse af, på hvilket grundlag, man skal gå videre med sagen.

I betragtning af opgavens omfang og karakter har hovedsikkerhedsudvalget besluttet at anmode universitetet om at arbejde videre med

et forslag om, at de højere læreanstalter i fællesskab udarbejder en ansøgning til undervisningsministeriet om finansiering af projektet.

Hovedsikkerhedsudvalget har nedsat en brugergruppe bestående af rengøringspersonale, som er medlemmer af lokale sikkerhedsorganisationer. Brugergruppen skal undersøge muligheden for at få reduceret antallet af rengøringsprodukter samt foretage en udvælgelse ud fra arbejdsmiljøhensyn.

I det forløbne år har yderligere et antal medlemmer af sikkerhedsorganisationerne gennemført den lovpligtige §9 grunduddannelse i sikkerhedsarbejde.

Den lovpligtige §9 uddannelse for sikkerheds- og arbejdslederrepræsentanter med administrativt arbejde er erstattet med et undervisningsmateriale, som arbejdsmiljøfondet har

udarbejdet til selvstudium. Det er udsendt til de berørte sikkerheds- og arbejdslederrepræsentanter.

I november 1984 og april 1985 har der været afholdt overbygningskurser i laboratoriesikkerhed i universitetets eget regi. Disse kurser vil også fremover blive afholdt i det omfang, der er behov herfor.

I juni 1985 er udsendt oversigt vedr. registrerede arbejdsskader i 1984 til de lokale sikkerhedsudvalg, hovedsamarbejdsudvalget og samarbejdsudvalget for den centrale administration.

De enkelte tjenestesteder vil forhåbentlig kunne få gavn af materialet i forbindelse med overvejelser om, hvorledes antallet af arbejdsskader kan nedbringes.